

Ненчовото момче... Боже, добре, че ма избавяшъ отъ тая земя и отъ тоя градъ!.. Тато трѣба да е отишалъ при Маринеска за пари. Ако тато да не бѣше малко скъперникъ, то такавъ човѣкъ не би са намѣрило по сичкиятъ свѣтъ. За нищо нѣма да ми бѣде жално, само за Стойка. . .

Я с ѣ н о в ъ (жалостно.)

А за мене? за мене не ще да ти бѣде жално?

С т о я н к а (почервява и гледа на рѣцете си.)

Азъ тебе и забравихъ... Азъ сѣмъ твѣрде изне-
надана, и за това не знаа що говора. Освѣнъ тебе, азъ
никого нѣмамъ на тоя свѣтъ; за тебе само ми стра-
дае сѣрцето; за тебе сѣмъ готова да ида и въ афри-
канските пустинни. Азъ та обичамъ повече отъ сичко. Съ
тебе азъ заборавамъ и скѣрби, и печали, и сѣлзи...
Безъ тебе дѣто и да ида, то ще ми бѣде адъ и не-
щастие. . .

ЯВЛЕНИЕ VI.

Същите и Петаръ Слъповъ.

С л ѣ п о в ъ (влиза, сжблача си горията дрѣха
и сѣда при Ясѣнова.)

Какъ е работата, хаджи?

Я с ѣ н о в ъ.

Добре сѣмъ, бае Петре! Живѣя и азъ, както и дру-
гите хора.

С л ѣ п о в ъ.

Не живѣешъ ти като другите хора, не! Другите хора
голи и боси дойдоха изъ Турско и пари направиха; а
ти младъ и здравъ човѣкъ си сѣдналъ та ми расправяшъ